

DANIEL PETER JANÁČEK, O.PRAEM. OPAT STRAHOVSKÝ

Velký pátek 2021

K čemu potřebujeme přátele? Na tuto otázku existuje spousta odpovědí:

- Přátele potřebujeme, neboť toužíme po lásce a přijetí. Martin Buber by řekl, že naše „já“ touží po „ty“, chce se v něm najít, žít, ba co víc, naše já touží po tom, co je Boží, po „Ty“ s velkým T.
- Navazování přátelství je hluboce lidská potřeba, na které podle Aristotela stojí společenský život, přátelství drží dohromady celou společnost.
- Chceme být milováni a přijímáni takoví, jací jsme – se vším všudy, také se svými stinnými stránkami. Partneři prý mají tendenci jeden druhého idealizovat, přátelé jsou schopni vidět a akceptovat také naše nedokonalosti. Příteli mohou ukázat svou zranitelnost, mluvit s ním o svých pochybnostech i rozpacích.
- Potřebujeme spojence, ze stejného těsta, stejného založení a rytmu, jako jsme my. Pro řešení problémů, ale také pro své koníčky, záliby, programy, pro dosažení svých plánů. Přítel je ten, s kým sdílím něco osobního, speciálního, hlubokého a autentického.
- Přátele potřebujeme pro své vzpomínky. Ony dělají náš život krásným. S nimi můžeme vzpomínat na společně prožité chvíle, na ty krásné a také na ty těžké, těšit se ze vzpomínek a smát se nad hloupostmi.
- Přátelé jsou schopni nás změnit, pomáhají nám, abychom byli sami sebou.

„Proč hledám přítele? Abych měl někoho, za koho mohu umřít.“ To nejsou slova z evangelia. Napsal je Seneca. Ale Ježíš je uvedl do praxe.

Ježíš už nenazývá své učedníky služebníky, ale nazývá je přáteli, protože jim dal poznat všechno, co slyšel od svého Otce. (Jn 15, 15)

Bůh hledá přítele, aby měl někoho, za koho může umřít.

Přátelství má také velmi stinné stránky, může vyznít jako lež propagandy kulturního průmyslu. V našich lidských přátelstvích se může objevit nepochopení, zrada a následná opuštěnost a samota. V Matoušově evangeliu zazní Ježíšova otázka: „Příteli, k čemu jsi přišel?“ (Mt 26, 50) Jaké jsou tvé pohnutky? Jaká jsou tvá očekávání? Co chceš, abych dnes pro tebe udělal? Je to otázka směřovaná na Jidáše. Ježíš poznal také tuto stránku našeho lidského přátelství.

Přesto se nechal ukřižovat. Zakusil naši hříšnost až do konce. Dnes se díváme na Lásku přibitou na kříži. Nikdo nezemřel tak jako Ježíš Kristus, neboť on byl Život sám.

Člověk je schopen páchat zlo a hřích, dokáže ho nasměřovat také proti Bohu, ale ve své lidské omezenosti ho nedokáže zcela vyhodnotit, změřit, vytrpět, přetvořit ve svém bytí, nedokáže ho obsáhnout. Je jím zmatený, rozrušený a zoufalý, ale zůstává bezmocný. Jedině Bůh vyzrál na hřích. Nastolil spravedlnost a přitom zachránil člověku život – to je skutečná milost. Bůh je láska, chtěl milovat a miluje, tudíž byl připraven i trpět, neboť utrpení k lásce neodmyslitelně

patří. V našem lidském těle, v našem srdci i duchu Bůh zúčtoval s hříchem. Takové bylo Ježíšovo bytí. Ježíš chtěl i mne za přítele, aby měl někoho, za koho mohl umřít.